

SERSTOVA Í ØKSNERGERÐI

Marius fer eftir myndini, ið sigur, at nú skal matpakkin etast

tilboð til børn við autismu har, og at Gabriel ikki var egnaður at vera á einari vanligari barnagarðsstovu. Tí gjørdur vit av at flyta til Havnar, tí vit høvdu hoyrt um serstovuna í Øksnagerði. Um vit skuldu verið verandi í Klaksvík, hevði annað av okkum foreldrunum muga gingið heima at tikið sær av honum, sigur Tanja Ósá.

Hon er í læru í Eik, og Steingrím arbeiðir við teldum hjá Nema.

Gabriel verður fimm ár í august, og hann hevur ment seg nógv, síðani hann byrjaði í serstovuni í Øksnagerði.

- Gabriel klárar illa gang og órógv, men hann er ikki so sensitivur longur, og hann er eisini meira sosialur. At hann trívist væl her, er ongin ivi um, tí hann er altíð glaður, tá vit avlevara hann um morgunin, sigur Tanja Ósá.

- Og hann hevur meira orku nú og er meira rundan um hini børnini og eygleiðir – tað er hansara máti at spæla uppá – um vit eru onku-staðni við honum, til dømis í føðingardøgum. Hann kennir seg týðiliga tryggari nú og sigur alsamt fleiri ljóð, leggur Steingrím Ósá afturat.

Tey bæði óttast, hvat hendir, um tilboðið í Øksnagerði verður niðurlagt ella skert, tí tey eru avgjørd um, at Gabriel ikki megna at ganga í einum vanligum barnagarði.

- Tað verður ikki gott fyri Gabriel, og tað verður heldur ikki gott fyri hini børni, staðfestir Tanja Ósá.

Steingrím Ósá heldur ikki,

at tað er nøkur sparing fyri samfelagið at spara upp á tilboðini til børn sum Gabriel

- Hann kann gerast dýrur seinni, um vit ikki taka hond um hann nú. Tað nyttar onki at trýsta Gabriel og hansara líkar inn á vanligar stovnar, tí tey megna einfalt ikki at vera har, sigur hann.

Marius

Marius fyllir eisini seks ár í august og hevur gingið í Øksnagerði síðani í januar í fjør. Tá var hann júst komin til Føroya úr Avstralia, har hann hevði búð til tá.

- Í fyrstani hevði hann eitt afturstig, men tað var tí, hann skilti ikki málið. Hann kom tó sterkt aftur, og síðani er hann nógv mentur og hevur fingið árræði. Hann hevur nevniliga eisini fingið tilboð um at ganga til ríðing fyri at venja motorikk og sansir. Eg hevði ongantið kunnað ímyndað mær, at hann nakrantíð fór at vilja ríða á einum hesti, men tá hann fór at hyggja saman við pedagogunum, og hann nærmast í spøluni bleiv spurður, um hann hevði hug at royna, segði hann ja beinanvegin, sigur Durita Olsen, mamma Marius.

Marius fekk staðfest autismu í Avstralia, men har kostar tað fitt av pengum at fáa pláss á serstovnum.

- Vit føroyingar hava ofta lyndi til at halda, at alt er betri í teimum størru londunum, har so øgiliga nógv tilboð eru á øllum økjum. Men veruleikin er jú, at tey nógvu tilboðini bara eru har,

ið nógv fólk býr – í teimum størru býarsamfeløgum. Í Føroyum eru tilboðini ikki verri, enn tey eru á landinum í Danmark ella í Avstralia. Og tilboðið her á Dagstovninum í Øksnagerði er heilt gott, og tað er væl betri enn nakað, vit høvdu atgongd til í Avstralia. Har eru eisini góð tilboð, men ikki har vit búðu, sigur Durita Olsen.

- Fyrr helt Marius seg mest fyri seg sjálvan. Ikki tí, at hann ikki er sosialur, men hann dugir bara ikki so væl at vera sosialur og kann lætt bliva hyperaktivur. Her er eyka normering til børn sum hann, og tað er tað, hann hevur tørv á. Loysnin er jú ikki at lata hann liva í eini sápubløðru, tvørturímóti hevur tað stóran týðning fyri hann at kunna vera millum onnur børn eisni, sigur hon og leggur afturat:

- Inklusjón er ein balansugongd, tá vit hava við børn við autismu at gera. Tey hava sosialar trupulleikar og ein serligan tørv. Tí má hyggjast eftir, hvat hvørt einstakt barn megna og so geva tí avbjóðingar í samsvar við tað.

Eisini Durita Olsen vónar, at serstovutilboðið í Øksnagerði heldur fram.

- Eg eri í øllum førum ógvuliga bangin fyri, hvat skuldi hent við Marius, um hetta tilboðið dettur niður fyri. Starvsfólkið her er sera dugnaligt, og tað eru tey, sum eru okkara serfrøðingar á økinum, leggur Durita Olsen dent á.

ingolf@sos.fo

Jens hevur eina stilla stund, har hann spælir fyri seg sjálvan. Tað er umráðandi fyri børn við autismu, at tey kunnu fara frá hinum børnunum, um gangurin verður ov nógvur

Durita Olsen er komin eftir soninum Marius. Tey búðu í Avstralia til fyri góðum hálvum øðrum ári síðani. Tilboðið í Øksnagerði er betri enn nakað, tey høvdu atgongd til, har tey búðu í Avstralia, sigur Durita Olsen

Jens hevur havt sin seinasta dag á serstovuni í Øksnagerði fyri summarfrítíðina, men hann gleðir seg at koma aftur í august. Jens hevur ment seg nógv og er vorðin meira sosialur tey knøppu tveuy árinum, hann hevur gingið har, sigur mamma Miriam av Reyni

Boardmaker er ein altjóða skipan, har myndir og litir verða nýttar at greiða frá øllum, ið fer at henda, og hvat børnini á serstovuni skulu gera. Myndirnar verða settar á talvuna hjá tí einstaka barninum, sum so tekur hana av aftur, tá tað, sum myndin fráboðar, skal henda ella gerast